

Вплив іноземної мови на процес формування ціннісних орієнтацій особистості

В. В. Марчук¹, Н. В. Стадник²

¹Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

²Педагогічний інститут, Київський університет імені Бориса Грінченка, м. Київ, Україна

Paper received 27.06.2016; Accepted for publication 10.07.2016.

Анотація. У статті висвітлюється те, що на сучасному етапі формування ціннісних орієнтацій особистості засобами іноземної мови головною умовою є забезпечити потреби України у висококваліфікованих фахівцях, які будуть здатні до професійного спілкування іноземною мовою із зарубіжними колегами в різних сферах, які будуть спроможні творчо мислити, орієнтуватися та пристосовуватися до швидких змін у сучасних ринкових відносинах, застосовувати новітні інформаційні технології.

Ключові слова: особистість, ціннісні орієнтації, формування, іноземна мова, висококваліфіковані фахівці.

Постановка проблеми. Входження України в Європейську співдружність вимагає адаптації української національної економіки до нових умов господарювання, нових економічних відносин, розширення міжнародних зв'язків у різних галузях. Вихід нашої держави на передові рубежі прогресу людської цивілізації залежатиме від того, наскільки швидко та успішно державна система вищої освіти зможе підготувати фахівців нової формації, які будуть спроможні творчо мислити, орієнтуватися та пристосовуватися до швидких змін у сучасних ринкових відносинах, застосовувати новітні інформаційні технології.

Аналіз досліджень і публікацій. Питання ціннісних орієнтацій в науковій літературі не нове, його досліджували такі науковці як А. Г. Александров, В. П. Анненков, А. М. Архангельський, О. О. Бандура, І. Д. Бех та інші.

На сучасному етапі формування ціннісних орієнтацій особистості засобами іноземної мови головною умовою є забезпечити потреби України у висококваліфікованих фахівцях, які будуть здатні до професійного спілкування іноземною мовою із зарубіжними колегами в різних сферах. Таке соціальне замовлення знаходить пряме відображення у програмних вимогах щодо рівня володіння іноземною мовою студентів вищого закладу освіти, що передбачає досягнення студентами вищого неможливого навчального закладу аграрного профілю такого рівня розвитку іншомовних навичок та вмінь, який би дозволив здійснювати безпосереднє спілкування із зарубіжними партнерами у професійній діяльності як в усній, так і в письмовій формі.

Сфера освіти найбільшою мірою визначає рівень розвитку суспільства та стає загальнонаціональним пріоритетом в більшості країн світу. Тому Національна Доктрина розвитку освіти в Україні ключовим завданням ставить модернізацію освіти у відповідності до вимог української державності XXI століття, формуванню ціннісних орієнтацій особистості на сучасному етапі, національного розвитку і національної безпеки, поступовий перехід від репродуктивної, авторитарної освіти до освіти інноваційного, гуманістичного типу. Цей перехід є необхідним наслідком глибинних процесів, які зумовлені суспільними змінами – переходом від індустріального до інформаційного суспільства [4].

Радикальні зміни, що здійснюються в національній системі вищої освіти в Україні, які були

започатковані процесом інтеграції країни у європейський простір вищої освіти, зумовили розробку нової типової програми викладання англійської мови для професійного спілкування. На основі принципів інтернаціоналізму, демократії, рівноправності та інновацій дана програма покликана сформувати нові ціннісні орієнтації, сприяти мобільності студентів та їхній конкурентоздатності на ринку праці, посилити привабливість вищої освіти в Україні шляхом надання прозорої та гнучкої системи викладання та вивчення іноземних мов. Цілі та завдання програми є сумісними з цілями, які викладені у Загальноєвропейських Рекомендаціях з мовної освіти (ЗЕР), та з цілями, що визначені в Українських кваліфікаційних стандартах, а саме необхідність подальшої інтенсифікації процесів вивчення іноземних мов в інтересах зростання мобільності, більш ефективного міжнародного спілкування [1].

Мета статті полягає у висвітленні ролі іноземної мови у процесі формування ціннісних орієнтацій особистості на сучасному етапі розвитку нашого суспільства.

Виклад основного матеріалу. Сучасний зміст освіти – багатокомпонентний. Він включає в себе не лише знання, але й способи практичної діяльності, творчий підхід, ціннісні орієнтації особистості. Зберігаючи досягнення у фундаментальності вищої професійної освіти, виникає необхідність переорієнтувати навчальний процес на формування у студентів бажання і вміня самостійно оволодівати знаннями з різних джерел інформації. Тому важливим є застосування особистістю зорієнтованих педагогічних технологій. Їх ознаками є навчання та виховання, формування ціннісних орієнтацій з максимально можливим використанням індивідуалізації (врахування в процесі навчання індивідуальних особливостей студентів у всіх його формах і методах).

У „Педагогічній енциклопедії” індивідуалізація визначається як „організація навчального процесу, за якої вибір способів, прийомів, темпу навчання враховує індивідуальні відмінності студентів, рівень розвитку їхніх здібностей до навчання”, створенням умов для саморозвитку та самонавчання, критичного та осмисленого визначення своїх можливостей та життєвих цілей [2]. Такий тип навчання ґрунтується на діалозі, моделюванні ситуацій вибору, вільному обміні думками, аналізуванні успіху чи помилок.

Саме тому і в нашій країні вища освіта стає не просто засобом підготовки фахівців до різних сфер діяльності, але й обов'язково етапом розвитку ціннісних орієнтацій висококваліфікованої особистості. Як зауважив Василь Кремень, якомога більше громадян України зможуть здобути кваліфіковану вищу освіту, бо саме від рівня інтелектуалізації залежить майбутнє країни. Вища освіта повинна стати обов'язковим етапом у житті людини [3].

Шкільна освіта вимагає від викладачів вищої школи оновлення змісту і методик, що формують світогляд, вміння самостійно вчитися, критично мислити, користуватися комп'ютером, здатність до самопізнання і самовираження, необхідне для соціальної адаптації, свідомого вибору свого життя.

Реалізація державної політики у галузі професійно-технічної освіти сприяє удосконаленню професійної підготовки спеціалістів, відкриттю нових типів вищих навчальних закладів, їх входженню до навчальних науково-виробничих комплексів, розширенню спектра освітніх послуг.

Водночас, згідно з перспективами розвитку економіки і соціальної сфери, зростає потреба у підготовці кваліфікованих спеціалістів зі знанням іноземної мови.

Сучасна система підготовки студентів-аграріїв у вищих закладах освіти України базується на галузевих стандартах вищої освіти Міністерства освіти і науки України (ГСВО – галузевий стандарт вищої освіти). Саме вони визначають освітньо-кваліфікаційні характеристики випускників відповідних напрямків підготовки (ОКХ – освітня кваліфікаційна характеристика).

Повний обсяг умінь (згідно з ГСВО), яким необхідно оволодіти студенту-аграрію під час навчання у вищому навчальному закладі, поділено на п'ять компонентів професійних якостей: планово-змістові, організаційні, мотиваційні, контролюючі, координаційні. Вони включають такі вміння як:

1) Планово-змістові: аналізувати ринкову ситуацію, стан та динаміку попиту, розробляти проекти бізнес-планів, планувати розвиток організації та її конкурентоспроможність, планувати ресурси (матеріальні, фінансові, трудові), розробляти тактичні та оперативні плани поточної діяльності, користуватися офісною технікою та засобами Всесвітньої Мережі Інтернет.

2) Організаційні вміння: поєднувати усі види ресурсів, організовувати колективну працю для досягнення мети діяльності організації, обирати та здійснювати раціональні форми організації управління, забезпечувати достатній рівень якості та конкурентоспроможності продукції, посилювати міжнародні зв'язки, брати участь у зовнішньоекономічній діяльності, працювати з кадрами, формувати колектив і керувати ним, підтримувати організаційну культуру.

3) Мотиваційні вміння: використовувати ефективні системи мотивації формування та оплати праці, реалізовувати управлінські рішення, розподіляти повноваження, підтримувати сприятливий соціально-психологічний клімат у колективі, впливати на підлеглих.

4) Контролюючі вміння: оперативно контролювати забезпеченість ресурсами, дотримуватись технологій,

контролювати розрахунки з постачальниками та споживачами, контролювати виконання рішень і підтримувати дисципліну, готувати звіти про діяльність, контролювати охорону праці та техніку безпеки.

5) Координаційні вміння: встановлювати та підтримувати взаємовідносини із зовнішнім середовищем, вести діловодство, регулювати поведінку персоналу в процесі діяльності підприємства [5].

Не зменшуючи значення засвоєння майбутніми фахівцями перерахованих функціональних умінь, сучасна освіта ставить за мету:

- удосконалення методології формування інтелектуальної культури, навичок самоорганізації мислення, змістових комунікацій;

- підвищення рівня професійної підготовки студентів до світового рівня;

- знайомство студентів з основами підприємницької діяльності, враховуючи специфіку культурно-історичних реалій українського менталітету.

Але оволодіння спеціальністю на професійному рівні неможливе без знання іноземної мови та іншомовної підготовки студентів немовних спеціальностей і є одним із важливих компонентів вищої освіти, який у даний час реалізується в рамках дисципліни „Іноземна мова за професійним спрямуванням”.

Ще донедавна поняття „іноземна мова” як навчальна дисципліна було загальноприйнятим для всієї системи освіти в нашій країні, незалежно від специфіки цілей іншомовної підготовки. Таке уніфіковане призначення цієї дисципліни, на думку дидактиків, передавало ідею наступності у системі середньої і вищої освіти. Разом з тим, аналіз типових програм з іноземних мов для немовних спеціальностей свідчить, що в період з початку 60-х аж до кінця 90-х років ХХ століття навчання іноземних мов у немовних вищих навчальних закладах фактично велось у контексті професійної підготовки студентів та відповідно мало специфічний зміст і передбачало відмінні від шкільних методи навчання.

До висновку про те, що зміст навчання іноземної мови студентів немовних вищих навчальних закладів повинен бути різним, також прийшли і закордонні колеги. На початку 60-х років у західних країнах з'являються практичні розробки курсів англійської мови для студентів різних немовних спеціальностей, а в навчально-методичній літературі вводиться термін „англійська мова для спеціальних цілей” (English for Special Purposes), що включило в себе такі поняття, як „англійська мова для професійних цілей” (English for Occupational Purposes), „англійська мова для ділового спілкування” (Business English) і „англійська мова для освітніх цілей” (English for Academic Purposes).

На думку аналітиків ЮНЕСКО, ХХІ століття повинно стати століттям висококваліфікованої професіоналізації майбутніх фахівців. Сучасний світ, який постійно оновлюється, призводить до змін системи освіти, до формування нових ціннісних орієнтацій особистості, що передбачає збагачення існуючого змісту освіти професіоналізацією.

Знання майбутніми фахівцями іноземної мови набуває особливої актуальності сьогодні, коли прагнення України увійти до міжнародної економічної спільноти вимагає наявності великої кількості фахів-

ців, які володіють іноземною мовою.

Розробка системи засобів формування готовності до спілкування іноземною мовою у майбутніх фахівців вищого немовного навчального закладу вимагає розгляду таких питань:

- виявлення структурних компонентів зазначеної готовності;

- визначення показників і рівнів сформованості кожного структурного компонента готовності до спілкування іноземною мовою.

Аналіз наукових праць з розглядуваної проблеми засвідчив, що на сьогоднішній день накопичено значний теоретичний та експериментальний матеріал щодо формування готовності особистості до різних видів діяльності (О. Бикова, О. Бойко, С. Воробйова, В. Івашковський, П. Матвієнко, Н. Мойсеюк, К. Макагон, О. Томас, С. Радченко та ін.). Науковці використовують різні підходи до вирішення даної проблеми, пропонуючи систему різноманітних завдань, розробляючи лінгводидактичні напрямки формування готовності до того чи іншого виду діяльності. Проте не у кожному науковому дослідженні розглядаються компоненти, показники та рівні сформованості згаданої готовності.

Адже, перш ніж формувати ті чи інші уміння та навички, готовність до спілкування іноземною мовою зокрема, необхідно виявити та проаналізувати зміст даного поняття, його структурних компонентів та їхніх ознак, виявити у студентів рівень володіння мовними знаннями, мовленнєвими вміннями та навичками.

Дослідження у галузі психолінгвістики (М. Жинкін, О. Леонтєв, О. Лурія) дозволяють стверджувати, що для повноцінного спілкування іноземною мовою людина повинна мати певні вміння: швидко і правильно орієнтуватися в умовах спілкування іноземною мовою, правильно планувати своє мовлення, знайти адекватні засоби для передачі його змісту. Сам процес спілкування іноземною мовою науковці визначають як творчий, оскільки одну і ту саму думку різні люди передають по-різному.

У процесі навчання іноземної мови елементи майбутньої професійної діяльності поєднуються з мовленнєвими явищами, які виступають не тільки як засіб комунікації, але й як спосіб ознайомлення студентів з новою для них реальністю. У результаті цього поряд із оволодінням іноземною мовою відбувається засвоєння професійних знань та формування здібностей розуміти менталітет носіїв іншої мови, що в свою чергу позитивно впливає на формування ціннісних орієнтацій особистості. З соціально-психологічної точки зору особистість студента повинна бути готова до засвоєння нової інформації й міжкультурного спілкування та взаєморозуміння. Ця готовність виявляється у таких якостях майбутнього фахівця:

- усвідомлення власної ідентичності та презентація її, тобто це здатність індивіда зрозуміти, що власне сприйняття колег по бізнесу зумовлене професійно значущими факторами і колективним менталітетом; це також означає здатність індивіда показати свій світ представникам іншої країни іноземною мовою;

- рольова дистанція: це здатність особистості

абстрагуватися від власної позиції, ролі, подивитися на неї збоку, розуміючи при цьому, що є й інші сприйняття світу і що стереотипи іншого світу відносно до нього такі ж природні, як і його власні;

- емпатія: здатність індивіда ввійти в ситуацію іншої особи (у нашому випадку представника іншої професійної спільноти), намагання зрозуміти його; у розвитку цієї якості велику роль відіграють афективні, а не пізнавальні процеси, оскільки поза мовним середовищем це відбувається через тексти, фільми, картини;

- здатність особистості не боятися зустрічі з представником іншої країни, не уникати її, а вступити в контакт, витримуючи суперечливі очікування та вимоги. Тому саме на заняттях з іноземної мови необхідно давати студентам таку можливість зустрічі з представником іншої культури і розвивати здатність аналізувати й обговорювати своє сприйняття.

Мова, як відомо, це не лише система символів, за допомогою яких спілкується людство, а це є спосіб мислення, вираження людиною своїх почуттів, переживань. У мові об'єктивується самосвідомість особистості, духовне життя всього народу, особливості його менталітету. Щоб краще пізнати характер того чи іншого народу, проникнути у його глибини, вважав К. Д. Ушинський, потрібно засвоїти мову цього народу. Ціннісні орієнтації молоді на ту чи іншу мову, на наш погляд, є виразником її світогляду, самосвідомості.

Входження особистості у нові соціальні відносини проходять складно і неоднозначно і цей процес інтегрування також має багатоплановий характер: він зачіплює світоглядські аспекти духовного життя індивіда, його політичні пріоритети, стабільність чи рухливість, динамічність стереотипів мислення, ставить індивіда у ситуацію перебудови усєї структури мислення.

Характерні показники мовних орієнтацій молоді опосередковано відображають кризові елементи у загальних процесах суспільного розвитку на даному етапі, а також у відношеннях держави і окремих соціальних груп, у даному випадку – молоді. Розходження у мовних орієнтаціях молоді вказує, крім того, на наявність суперечностей у мотивах поведінки молоді різних соціальних і регіональних груп, а, отже, і на внутрішні суперечності у молодіжному середовищі.

Як засвідчує історичний розвиток суспільства, перехідні, кризові періоди завжди супроводжуються глибокими психологічними кризовими явищами, в першу чергу це стосується молодіжної категорії населення. Ці явища мають, як правило, різні форми проявів – від розгубленості, розчарувань, песимізму до чітко вираженого бунтарства, відкритого нігілізму. Інколи в таких кризових ситуаціях молода особа, у якої ще не вповні сформоване життєве кредо, вибирає найлегший шлях – шлях балансування, вичікування, однак такий період триває недовго. Як показують дослідження, останнім часом значно збільшилась кількість пацієнтів соціальних психіатрів.

Однією з причин цього є загострення суперечностей між запитами і прагненнями індивіда, його суб'єктивними можливостями і відсутністю суспіль-

них умов для їх реалізації, що в кінцевому наслідку приводить до психологічного (а інколи і до психічного) зриву. Як правило, саме така молодь у нашому суспільстві (як, до речі, і у інших державах, що пройшли подібний шлях розвитку) поповнює число наркоманів, самовбивць, терористів, кілерів, яким не властива уже здатність самоконтролю, саморегуляції і самооцінки. Це одна із форм проявів внутрішньої кризи особистості, викликані нестабільністю суспільного розвитку, а, отже, і системи цінностей.

Особливо непростим нам представляється визначення ціннісних орієнтацій у структурі педагогічної свідомості. Поняття "цінності" і "ціннісні орієнтації" вживаються як синоніми. Деякі дослідники вважають, що ціннісні орієнтації виступають "своєрідними заступниками цінностей". Очевидно, цінності зв'язані із суспільною свідомістю, а ціннісні орієнтації характеризують індивідуальну свідомість.

Ми зв'язуємо педагогічну свідомість з індивідуальною свідомістю, тому використовуємо поняття "ціннісні орієнтації". Під ціннісними орієнтаціями ми розуміємо соціально детерміновану і зафіксовану в психіці індивіда спрямованість на мету та засоби діяльності. Відповідно до цього ціннісні орієнтації розділяються на термінальні (цінності-мети) і інструментальні (цінності-засоби). У відношенні ціннісних орієнтацій чітко виражені два різних підходи: соціологічний і психологічний.

Психологічний підхід до поняття "цінності" полягає в тому, що вони розглядаються в плані особливого значення для кожного члена соціальної групи. Ціннісні орієнтації досліджуються в рамках вивчення мотиваційної сфери людської свідомості. Віднесення того або іншого об'єкта до цінності виражається при цьому в його здатності задовольняти потреби, інтереси і цілі людини. Поняття "цінність" – це суб'єктивне відображення у свідомості індивіда деяких специфічних властивостей предметів і явищ навколишньої дійсності. Отже, ціннісний підхід до явищ навколишньої дійсності полягає в тому, що усі вони (включаючи і вчинки людей) відбиваються у свідомості індивідів саме як цінності, тобто з погляду їхньої можливості задовольнити потреби людини. Виходячи з того що значення предметів і явищ і їхній зміст для людини є те, що детермінує поведінку, можна сказати, що цінності визначають широку мотивацію людської поведінки, являючи собою стрижневе утворення мотиваційної структури особистості.

На відміну від загально філософського підходу характерною рисою психологічного підходу до проблеми цінностей є диференційність ціннісних об'єктів. Вони підрозділяються за значенням всередині того самого виду, групи, класу цінностей. Здійснюється конкретизація і ієрархізація цінностей. У мотиваційній сфері педагогічної свідомості цінності відіграють роль своєрідної оціночної діяльності, що передбачає сприйняття і засвоєння об'єктивної змістовної сторони предмета, з одного боку, і оцінку його властивостей з погляду суб'єктивної значимості для індивіда, відповідності його потребам і інтересам – з іншого. Таким чином, цінності є сполучною ланкою між змістом і значенням. У результаті оціночної діяльності відбувається усвідомлення об'єкта соціальної

дійсності і тим самим формується особливий вид відносини до нього – ціннісне відношення (В. Н. Мясішев, В. П. Тугаринов).

Ціннісні орієнтації – одне зі структурних утворень свідомості зрілої особистості. Ціннісні установки впливають на диспозицію особистості (В. А. Отрут), та її установки (Ю. М. Жуків), мотиви (В. М. Асєєв), інтереси (И. В. Дубровина, Б. С. Круглов) і навіть визначають сенс життя (К. Обухівський). Характерні риси впливу ціннісних орієнтацій на поведінку і діяльність особистості виявляються в тому, що "ціннісні орієнтації, відносячись до змістовних структур свідомості, впливають на поведінку опосередковано і функціонують як способи раціоналізації поведінки".

Ціннісні орієнтації в структурі педагогічної свідомості піддаються багаторазовим і досить істотним перетворенням. Це закономірний результат людського життя, зміни у взаєминах людини зі світом, іншими людьми, суспільством. У результаті зміни внутрішніх умов на основі сформованого психологічного механізму диференціації вступають у дію, актуалізуються ті або інші цінності. У міру того як людина здобуває життєвий досвід, перед нею не тільки відкриваються всі нові і нові сторони буття, але і відбувається більш-менш глибоке переосмислення життя. Цей процес переосмислення, що проходить через усе життя людини, утворює самий таємний і основний зміст її внутрішньої свідомості, що визначає мотиви її дій і внутрішній зміст тих завдань, які вона виконує в житті. Ціннісні орієнтації, як ми вже говорили, являють собою єдність трьох компонентів: когнітивного, емоційного і поведінкового.

Все це формується в юнацькому віці, куди варто віднести і процес складання ієрархічної системи ціннісних орієнтацій особистості. До початку педагогічного формування у вузі в абітурієнтів вже існує своєрідна система ціннісних орієнтацій, що поступово трансформується під впливом навчання і професійного виховання, одна з найважливіших виховних функцій якої полягає в трансляції цінностей. Педагогічно важливі якості особистості майбутнього аграрія являють собою не що інше, як систему інструментальних ціннісних орієнтацій особистості. Педагогічна діяльність є значним стимулом, що визначає зміст ціннісних орієнтацій.

Ціннісні орієнтації особистості, будучи компонентом внутрішньої структури, світогляду індивіда, перебувають у діалектичному взаємозв'язку з інтересами, потребами, установками, мотивами активності, можуть бути адекватними стосовно ціннісних орієнтацій суспільства, сутнісної, об'єктивної цінності явищ духовної культури, самі можуть виступати в ролі чинників і детермінувати систему цінностей певної соціальної групи, класу, суспільства в цілому.

Висновки. Отже, на основі поданого вище, можна зробити висновок про те, що іноземна мова забезпечує формування ціннісних орієнтацій особистості і комунікацію між тими, хто спілкується, тому що її розуміє як той, хто повідомляє інформацію, кодує її в значеннях слів, відібраних для цієї мети, так і той, хто одержує цю інформацію, кодує її, тобто розшифровуючи ці значення та змінюючи на

основі цієї інформації свою поведінку. Людина, яка адресує інформацію іншій людині, і той, хто її приймає, для реалізації цілей спілкування та спільної

діяльності повинні користуватися однією і тією ж системою кодифікації та декодифікації значень, тобто говорити "однією мовою".

ЛІТЕРАТУРА

1. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти і вивчення, викладання, оцінювання / Рада з питань співпраці в галузі культури, Комітет з освіти, Відділ сучасних мов, Страсбург. – Київ, Ленвіт. 2003. – 262 с.
2. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / Автор-укладач Н. П. Наволокова. – Х. : Вид. група «Основа», 2012. – 176 с.
3. Кремень В. Г. Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати / В. Г. Кремень. – К. : Грамота, 2005. – 448 с.
4. Національна доктрина розвитку освіти України в XXI столітті // Освіта України. – 2001. – № 29. – С. 4 – 6.
5. Стасюк В. Д. Педагогічні умови професійної підготовки майбутніх економістів у комплексі „школа – вищий заклад освіти”: дис. ... канд. пед. наук: 13. 00. 04. / В. Д. Стасюк. – Одеса. – 2003. – 29 с.

REFERENCES

1. European Recommendations on language education and the learning, teaching, assessment / Council for cooperation in the field of culture, education committee, modern languages division, Strasbourg. – Kiev, Lanvt. 2003. – 262 p.
2. Encyclopedia of pedagogical technologies and innovations / Author-compiler N. P. Nawaloka. ... the group "Base", 2012. – 176 p.
3. Kremen V. G. Education and science in Ukraine – innovative aspects. Strategy. Implementation. Results / V. G. Kremin. – K. : Diploma, 2005. – 448 p.
4. National doctrine of education development of Ukraine in XXI century // Education of Ukraine. – 2001. – No. 29. – P. 4 – 6.
5. Stasiuk V. D. Pedagogical conditions of professional training of future economists in system "school – higher educational institution" diss. ... candidate of ped. sciences: 13. 00. 04. / V. D. Stasiuk. – Odessa. – 2003. – 29 p.

The influence of the foreign language on the process of personality value orientations formation

Marchuk V. V., Stadnik N.V.

Abstract. The article highlights that in the modern period of the personality value orientations formation by means of the foreign language the main task is to ensure the Ukraine's need in highly qualified specialists who will be able for professional communication in foreign language with their foreign colleagues in different spheres, who will be able to think creatively, orientate and adjust for the quick changes in the modern market relations and use new information technologies.

Keywords: *personality, value orientations, formation, foreign language, highly skilled specialists.*

Влияние иностранного языка на процесс формирования ценностных ориентаций личности

В. В. Марчук, Н. В. Стадник

Аннотация. В статье обращается внимание на то, что на современном этапе формирования ценностных ориентаций личности средствами иностранного языка главной задачей является обеспечить потребность Украины в высококвалифицированных специалистах, которые будут способны к профессиональному общению на иностранном языке с зарубежными коллегами в разных сферах, которые будут способны творчески думать, ориентироваться и приспосабливаться к быстрым изменениям в современных рыночных отношениях, использовать новейшие информационные технологии.

Ключевые слова: *личность, ценностные ориентации, формирования, иностранный язык, высококвалифицированные специалисты.*